

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/472/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113203893
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2113203893.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, zastúpenej splnomocnenkyňou: Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o 877,35 eur, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 3. septembra 2014 č. k. 18C/131/2013 - 123 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa r u š í .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o dovolaní (proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 2. apríla 2014 č. k. 11Co/441/2013-87) a žalovanému (?) nepriznal náhradu trov dovolacieho konania. Rozhodnutie v časti zastavenia konania odôvodnil právne len paušálnym odkazom na ust. § 10 ods. 1 zák. (správne „zákona SNR“) č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (správne aj „a poplatku za výpis z registra trestov“, v tejto súv. por. čl. I bod 1 a čl. V zákona č. 150/1993 Z. z.) v znení zmien a doplnkoch (keď už, tak „doplnkov“, ďalej tiež len „poplatkový zákon“) a vecne tým, že žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok za dovolanie v sume 40 eur ani na výzvu súdu (majúcu byť urobenú 20. júla 2014 a splnomocnenkyňi účastníčky doručenú už 9. deň rovnakého mesiaca i roka /???, keď inak podľa obsahu spisu k výzve došlo už 20. júna 2014), obsahujúcu tiež poučenie o následku. V časti trov konania potom uznesenie bolo odôvodnené právne taktiež len paušálnym odkazom na zákonné ustanovenie (v tomto prípade § 146 ods. 2 vetu prvú Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“) a vecne zavinením zastavenia dovolacieho konania žalobkyňou pri nedostatku vzniku trov žalovanej (i odôvodnením uznesenia mylne označovanej nevedno či za „žalovaného“ alebo za „žalované“, hoci tu ide o právnickú osobu s názvom v ženskom rode) v takomto konaní.

Toto uznesenie napadla žalobkyňa včasným odvolaním a navrhla ho zrušiť (a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie /?/), vytýkajúc mu (a súdu prvého stupňa) predovšetkým nesprávnosť právneho posúdenia veci, keďže tu zákon účinný v čase začatia konania vyžadovanú poplatkovú povinnosť nepoznal, analogické rozširovanie úkonov podliehajúcich poplatkom aj s prihliadnutím k príkazu z čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR neprichádza do úvahy a na základe ust. § 18ca poplatkového zákona (ako jedného z prechodných ustanovení v takomto zákone) možno podľa predpisov účinných od 1. októbra 2012 (teda podľa poplatkového zákona v znení zákona č. 286/2012 Z. z.) vyberať poplatky len v konaniach začatých po takomto čase, o taký prípad tu ale (pre podanie žaloby ešte v septembri 2012) taktiež nešlo.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. b/ O. s. p. v medziach odvolania celú vec (pretože od rozhodnutia o zastavení dovolacieho konania bolo závislým aj rozhodnutie o trovách

konania majúceho sa takto skončiť) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania, pretože tu nešlo o vec samu ani o žiaden zo zákonom ustanovených prípadov potreby pojednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu a dospel k záveru, že okrem vypravenia napadnutého uznesenia pochybným (zákonu nezodpovedajúcim) odôvodnením toto nie je správnym najmä pre dôvodne vytykané nesprávne posúdenie veci súdom prvého stupňa po právnej stránke.

Podľa § 4 ods. 1 písm. k/ poplatkového zákona v znení platnom a účinnom do 30. septembra 2012 (teda aj v čase začatia konania v prejednávanej veci už dňom 27. septembra 2012 - pozn. odvolacieho súdu) od poplatku je oslobodené (o. i.) súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

S účinnosťou od 1. októbra 2012 bolo práve odcitované ustanovenie zo zákona vypustené a zároveň bol sadzobník doplnený tak, že v ňom bola za položku 7 vložená položka 7a, podľa ktorej poplatok zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom je 20 eur (v tejto súv. por. čl. II body 3 a 14 a čl. VII zákona č. 286/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony).

Podľa § 6 ods. 2 poplatkového zákona ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni; poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej a poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Napokon podľa § 18ca poplatkového zákona (tu inak ustanovenia nadpísaného marginálnou rubrikou „Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. októbra 2012“ a do poplatkového zákona vloženého práve zákonom č. 286/2012 Z. z., tu por. i čl. II bod 12 takéhoto zákona) z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012.

V prejednávanej veci nemohlo byť absolútne žiadnej pochybnosti o tom, že konanie (ako celok) tu začalo ešte pred nadobudnutím účinnosti zákona, vyjadrujúceho úmysel tuzemského zákonodarcu opustiť u konaní vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom (ďalej tiež „konania o zodpovednostných nárokoch voči štátu“) inštitút vecného oslobodenia od súdnych poplatkov. Pominúc faktor zmeny zákona aj v tomto prípade uplatnením opakovane (zjavne však bezvýsledne) kritizovanej praxe pokútneho menenia viacerých zákonov v rámci zákona primárne prijímaného za celkom iným účelom však pri posudzovaní legitimity zámeru súdu prvého stupňa zaťažiť žalobkyňu poplatkovou povinnosťou za dovolanie bolo rozhodujúcim to, že aj pri uzákoňovaní vypustenia ustanovenia, oslobodzujúceho od súdnych poplatkov konania o zodpovednostných nárokoch voči štátu, bola príslušná úprava sprevádzaná štandardným prechodným ustanovením, zakotvujúcim zjednodušene to, že po začatí hry sa jej pravidlá nemajú meniť. Z pohľadu existencie či naopak neexistencie poplatkovej povinnosti pritom význam mal len stav v čase začatia konania (opäť rozumej ako celku), pretože opak (úmysel vyberať v konaniach začatých pred nadobudnutím účinnosti diskutovanej právnej úpravy „aspoň“ poplatky za odvolacie konania, začaté až po nadobudnutí účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., resp. za dovolania taktiež podané až v takomto čase) mal byť vyjadrený presne a nedostatok takéhoto presného vyjadrenia bolo treba vyložiť na ťarchu štátu (disponujúceho prostriedkami spôsobilými prípadný neželaný výklad zmeniť a v tejto konkrétnej veci dokonca stojaceho na jednej strane sporu) a nie potenciálneho poplatníka (ktorý je len „konzumentom“ právnych predpisov „produkovaných“ orgánmi štátu). To musí platiť tým skôr, ak pomôcť si tu nejde ani pokusmi odvolávať sa na úpravu z taktiež vyššie citovaného § 6 ods. 2 poplatkového zákona, použiteľného len v prípadoch ustanovenia poplatku za konanie (o aký prípad tu pre spoplatnenie iba žaloby - na rozdiel od iných prípadov uvedených v položkách 5 písm. a/ - d/, 9a, 10 písm. e/ - h/ a 18a sadzobníka - nejde) a predpokladajúceho v odvolacom konaní vo veci samej poplatky rovnakou sadzbou ako v konaní na súde prvého stupňa (ktorou argumentáciou by aj v prejednávanej veci šlo dospieť iba k záveru o nulovej sadzbe poplatku, čiže o nemožnosti jeho vyrubenia), keďže za takejto situácie nemožno pripustiť, aby neboli spoplatniteľnými odvolania (riadne opravné prostriedky) a naopak šlo spoplatniť dovolania (opravné prostriedky mimoriadne, u ktorých ani ich formálna včasnosť, podanie oprávnenou osobou a splnenie ostatných zákonom vyžadovaných náležitostí nemusí - na rozdiel od odvolaní - zaručiť vecné prejednanie podania a rovnako vecné rozhodnutie odvolacieho súdu).

Ak teda trvanie na splnení poplatkovej povinnosti nemohlo obstáť, nešlo z tohto dôvodu ani zastaviť tzv. dovolacie konanie (na čo je inak povolaný podľa § 12 ods. 2 vety prvej poplatkového zákona súd rozhodujúci v prvom stupni) a opak bol postupom odnímajúcim účastníčke majúcej byť takto sankcionovanej (za nesplnenie povinnosti, na ktorej sa z dôvodov priblížených vyššie nemalo trvať) reálnu možnosť konať pred súdom (tu v podobe práva na prístup k dovolaciemu súdu). Odvolaciemu súdu tak neostalo iné, než napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa (práve uvedené nerešpektujúce) vrátane závislého výroku o trovách konania podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ aj i/ O. s. p. i s použitím ustanovenia § 12 ods. 3 Z. s. p. zrušiť (bez potreby a aj možnosti žalobkyňou navrhovaného súbežného vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keďže ten s výnimkou tu neakceptovaného zastavenia konania o dovolaní pre nezaplatenie poplatku nie je v príslušnom štádiu konania oprávnený - s výnimkou úkonov smerujúcich k predloženiu vecí dovolaciemu súdu - na žiadne ďalšie konanie).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.